

Könyvajánló a könyvtárostól: Sara Rattaro: Tiéd az életem

Viola élete nem túl változatos. Férje és gyereke van, de valami hiányzik az életéből. Unatkozó feleségként évek óta szeretőkkel vigasztalja magát.

„A függőség megváltoztatja a viselkedésünket. Egy egyszerű szokás kétségbeesett kereséssé válik. Keresünk valamit, ami örömet okoz. Am egyszer csak valami megváltozik, és minden az ellenkezőjévé válik. Ami addig jó volt, rossz érzéssel tölt el. Nap mint nap egyre rosszabbal, mert sajnos bármennyire is a vesztünket okozza, nem tudunk lemondani róla.”

Egy kora hajnali telefoncsörgés végérvényesen megváltoztatja életét. Carlo, a férje üzen neki, hogy a kórházban találkozott. Viola először azt hiszi, a férjével történt valami. Az éppen aktuális partnere mellől indul megkeresni a kórházban fekvőt. Aztán kiderül, Luce, a lányuk (a lányuk???) szorul azonnali ellátásra. Akut hepatitiszt diagnosztizáltak nála. Lehet, hogy már így született, de valószínűbb, hogy az éjszaka elfogyasztott drogra reagál így a szervezete. A szülők persze nem értik, hogyan juthatott el idáig a gyerek. Hiszen a kettejük közötti feszültséget -szerintük- lányuk nem érzékelte. A miérteken most kár töprengeni, csak az azonnali májátültetés segíthet rajta. Donornak a szülők lennének a legalkalmasabbak. Carlo vizsgálata meglepő eredménnyel zárul.

Kezdetét veszi a harc az idővel. Várakozás közben Viola egyes szám első személyben meséli el addigi életét.

„Az első, amit megtanulunk, a kommunikáció. S az idő múlásával bizonyos értelemben egyre jobban csináljuk. Furcsamód azonban, ahogy felnövünk, kezdődnek a zavarok. Néha a szavak hiányoznak, vagy elfelejt az ember valamit. Máskor zavarba jön, a kínos helyzet beléfojtja a szót. Minél több szót ismerünk, annál nehezebb megfelelően használnunk őket.

Van, amiről nem beszélhetünk, másokról hallani sem akarunk, megint másokat magunkba fojtunk, vagy a másoknak prédikálunk velük. Egy biztos: vannak dolgok, melyek magukért beszélnek.“

Luce állapota súlyosbodik, részleges átültetésre nincs lehetőség, életét csak valaki halála mentheti meg. Ha lenne valaki, aki baleset vagy agyvérzés következtében visszafordíthatatlan agysérülést szenvedett, talán sikerülne megnyerni ezt a csatát. Bármilyen borzasztóan hangzik, de ez az egyetlen esély.

És ha nem találnak szervdonort? Vajon van valaki, aki az életét adná azért, hogy a lány élhessen?

„Különös dolog a fájdalom. Hirtelen jön, és nem tehet az ember egyebet, várja, hogy elmúljk. Nincs rá gyógymód, és értelme sincs. Nagy lélegzetet kell venni, és várni.

Ugyanakkor elevenebbé teszi az embert. Talán azért, mert eláll tőle a lélegzete. Ha pedig visszatartod a levegőt, az azt jelenti, még élsz. Így van, ugye?”

Elgondolkodtató könyv.

Jó szívvel ajánlom, érdemes elolvasni!

Szigligeti Zsuzsanna könyvtáros